

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: NATURENS GRAAD.

Citation: Kaalund, H. V.: "NATURENS GRAAD.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid68670.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

NATURENS GRAAD.

☒ "O Menneske, Du Jordens halve Gud,
lad til mit Moderbryst mig ømt Dig trykke!
Kom, Du mit Barn, min Stolthed kom herud,
med friske Roser vil dit Haar jeg smykke!

134

☒ Hvi vil Du dvæle hist i Stadens Pragt,
hvor mine Blomster maa i Skyggen falme?
Kom, flyv som Esau til den vilde Jagt,
og hvil som Jacob under Dalens Palme!"

☒ Saa sang Naturen i sin Foraarspryd
af Roser, Liljer og af gyldne Klokker;
paa hendes Haand slog Irisken af Fryd,
og Morgenrøden kransed hendes Lokker.

☒ Og sé, fra Stadens Porte flux hun saae,
som naar man ved en Myretue pirrer,
en myldrende, en broget Vrimmel gaa
af pyntelige Damer og af Herrer.

☒ Forbauset skuede Naturen paa
sin Stolthed, sine Børn; ak hvor forandret
fra dengang de ved hendes Hjerte laa
og nøgne under Edens Palmer vandred!

☒ Alvorlig rynkede hun Skyens Bryn,
til Uvejtr trak det op paa Himmelpanden,
fra Øjet fo'r i Harme Lyn paa Lyn -
men hendes Børn af Skræk løb mod hinanden.

☒ Og Livets store Moder brast i Graad;
"Ak," raabte man, "ak sé, der har vi Regnen!
Min nye Hat! min Kjole bliver vaad!" -
- Men tunge Taarer strømmed over Egnen.

135

☒ Her vendte sig en Silkeparaply,
hist tabte en sin Viskelæ'rsgaloske;
men alle søgte de til Stadens Ly -
jeg selv var med, jeg rulled i en Droske.

☒ Og Alt laa atter i den gamle Ro,
Uvejret svandt, og Jord og Hav blev stille;
men mildt Naturen gjennem Taarer lo
og trøsted sig ved Nattergalens Trille.